

משרד החינוך
המטה לחינוך אזרחי

מרכז יצחק רבין
The Yitzhak Rabin Center

שונה – לא שונה

20 שנה אחרי

מבוא

“... להבות פשטו בארצנו. להבות של אלימות, להבות של שנאה..”

איננו יכולים להמשיך ולפטור את הלהבות הללו המאכלות את החברה בישראל כצרוף מקרים מצער.... הסתה, לעג, קלות דעת, רפיון וגבהות הלב לא מכבים את האש אלא רק מאפשרים לה לבעור בעוצמה גבוהה יותר. בלהט. להתפשט לכל עבר. לחלחל לכל שדרות החברה.”

בשנים האחרונות חל גידול משמעותי במספרם ובחומרתם של אירועים הקשורים בפריצת גבולות השיח על ידי גילויי אלימות, הסתה ואירועים קשים שזעזעו את החברה הישראלית. נפרצו גבולות השיח והאלימות וההסתה התגלמו באירועים קשים ואלימים שזעזעו את החברה הישראלית.

נדמה כי ניתן לשרטט קו דמיוני מליל שבת, ה-4.11.1995 אז נרצח רה"מ יצחק רבין, עבור בביטויי הסתה ואיומים שהופנו לנבחרי ציבור מכהנים, shaming (שיימינג) ואלימות מילולית בוטה ברשתות החברתיות וכלה ב"פשעי שנאה" דוגמת רצח הנערה שירה בנקי במצעד הגאווה בירושלים ושריפה בית משפחת דוואבשה שקיפדה את חייהם של שלושה בני משפחה.

"פשעי שנאה" הינו פשע שקורבנותיו מותקפים בשל שנאה לקבוצה אליה הם משתייכים. אלו הם פשעים הנובעים משנאה כלפי הקבוצה כולה והם אינם על רקע היכרות אישית בין התוקף לקורבן. פשעי שנאה לובשים צורות רבות ומגוונות: החל באלימות מילולית, אלימות פיזית, ונדליזם והצתות ועד הסתה לגזענות, אונס ואף רצח.

פשעים אלה נחשבים לחמורים במיוחד, שכן הם פוגעים לא רק בקורבן שנפגע באופן ישיר מהמעשה אלא בכל אחד מחברי קבוצת המיעוט שהקרבת משתייך אליה.

פשעי שנאה מסכנים את החברה כולה משום שהם עלולים לערער את מערכות היחסים בין הקבוצות השונות בחברה ולפגוע במרקם החברתי העדין המתקיים בחברות מודרניות שהן מטבען מגוונות, כל שכן - בחברה הישראלית המתאפיינת בפיצול ובכיתתיות.

מטרות

1. התלמידים יעמדו על המאפיינים של פשעי שנאה ויכירו בסכנות הטמונות בהם לחברה כולה.
2. התלמידים ידונו בכרזה שהוכנה לציון 20 שנה לרצח יצחק רבין ויבררו את המסרים העולים ממנה.
3. התלמידים ינהלו שיח סביב השאלות; באילו דרכים צריך לפעול כדי למנוע פשעי שנאה? על מי מוטלת האחריות לפעול?

פתיחה

המורה יאמר:

היום אנו מציינים עשרים שנה לרצח יצחק רבין, שנורה בגבו על ידי מתנקש יהודי בסופה של עצרת המונים שנשאה את הכותרת "כן לשלום, לא לאלמות".

מדי שנה – בי"ב בחשוון, אנו שבים לעסוק ברצח ראש ממשלה שנבחר בבחירות דמוקרטיות וזכה לאמון הציבור. הוא נרצח על ידי בן עמו על רקע מחלוקת אידאולוגית שלובתה על ידי שיח מסית ומתלהם.

אנו זוכרים ומזכירים, את הנרצח ואת הרצח ומנהלים שיח על אודות החברה הישראלית ושואלים;

פניה לאן?!

המורה יתלה על קירות הכיתה כותרות של כתבות ויבקש מהתלמידים לעיין בהן ולעמוד ליד הכותרת שזעזעה אותם באופן מיוחד.

1.8.2008: חיילים תקפו כמה דרוזים שבילו בחוף הים בעתלית וצעקו "ערבים חייבים למות".

2.10.2011: הוצת מסגד מוסלמי בטובה, ימים ספורים לאחר מכן חוללו קברים בבית הקברות המוסלמי ביפו.

19.3.2012: מורה בבית ספר יהודי בטולוז (צרפת), שני בניו וילדה נוספת נורו על ידי צעיר צרפתי ממוצא אלג'יראי המשתייך לארגון אל קאעידה.

6.8.2012: צעיר אמריקאי החבר בקבוצות שדגלו בעליונות הגזע הלבן, רצח שישה אנשים במקדש סיקי בויסקונסין.

17.8.2012: עשרות צעירים יהודים תקפו שלושה נערים ערבים בירושלים ופצעו אחד מהם פצעים קשים מאוד.

3.9.2012: הצתת מנזר השתקנים בלטרון וריסוס כתובות עם שמות מאחזים וכתובות נאצה דוגמת "ישוע קוף".

17.6.2012: חזיז הושלך לפאב אריתריאי בדרום תל אביב

25.7.2012: זוג הומוסקסואלים הוכה באכזריות עת סעד במסעדה בושינגטון

30.11.2014: הוצת בית הספר הדו לשוני בירושלים. על קירות ביה"ס נמצאו כתובות כגון "מוות לערבים"

30.7.2015: שישה פצועים מדקירות במצעד הגאווה בירושלים

31.7.2015: בלילה שבין חמישי לשישי, 31.7.2015, הוצאת ביתה של משפחת דוואבשה בכפר הפלסטיני דומא

התלמידים יתקבצו לקבוצות סביב הכותרת שבחרו וידונו בשאלות הבאות:

1. מדוע בחרת בכותרת הזו? מה זעזע אותך באופן מיוחד ?
2. איך לדעתך השפיע מקרה זה על המעגל הקרוב של הקורבנות? איך השפיע על מעגלים רחוקים יותר?
3. במידה והיתה ניתנת לכם האפשרות; מה הייתם אומרים למשפחת הקורבן/ות ולקרובים לו/הם כדי לעודד ולחזק אותם?

בתום חלק זה, ישאל המורה במליאה:

1. האם תוכלו להצביע על קווים משותפים לכל המקרים? מהם?
2. האם לדעתכם ניתן למנוע מקרים דומים בעתיד? מה נדרש לעשות? אילו משאבים יש להקדיש לשם כך? מי צריך לפעול?

המורה יסכם:

המקרים החמורים שתוארו בכותרות מוגדרים "פשעי שנאה". פשעים אלה נחשבים לחמורים במיוחד, שכן הם פוגעים לא רק בקורבן שנפגע באופן ישיר מהמעשה אלא בכל אחד מחברי הקבוצה שהקרוב משתייך אליה.

פשעים אלה מסכנים את החברה כולה משום שהם עלולים לערער את מערכות היחסים בין הקבוצות השונות בחברה ולפגוע במרקם החברתי העדין המתקיים בחברות מודרניות שהן ממילא מגוונות, כל שכן - בחברה הישראלית המתאפיינת בפיצול ובחילוקי דעות.

חלק א' - מדרש כרזה

המורה יציג בפני התלמידים את הכרזה שעוצבה לציון 20 שנה לרצח יצחק רבין, ויבקש מהתלמידים להתייחס לנקודות הבאות:

1. מה אנו רואים בכרזה?
2. מה כתוב בכרזה? האם אתם מסכימים עם הכתוב?
3. באילו טקסטים מילוליים או חזותיים נעזר יוצר הכרזה?
4. באילו צבעים צורות וסמלים המוכרים לנו השתמש היוצר?
5. מה הרעיון העומד מאחורי הכרזה?
6. אילו סוגיות וערכים מעלה הכרזה? מה הקשר בינם לבין יום הזיכרון ליצחק רבין?
7. איזה מסר מעבירה הכרזה ביחס להווה ולעתיד של החברה הישראלית?
8. מה מקומנו כאזרחים בהפיכת המסר שמעבירה הכרזה למציאות?

סיכום:

לסיכום חלק זה וכהכנה לחלק הבא אפשר להביא קטע מדברי השופט אדמונד לוי שישב בראש ההרכב שדן את רוצח ראש הממשלה יצחק רבין, בהכרעת הדין ;

”...החברה בישראל על כל רבדיה חטאה שוב ושוב בשנאת חנם ומיעטה באהבת אחים. במשטר דמוקרטי מותר, ולעיתים אף רצוי, לחלוק על השקפת השלטון ועל קו מדיני אותו נקט. אך הכול צריכים לשנון, השכם וערב, שעם החפץ חיים אינו מחליף את הנהגתו בכדוריו של מתנקש...מה עוד צריך להתרחש לאחר האסון הנורא שפקד אותנו כדי שהכול ישננו את הלקח הנדרש? הויכוח המתנהל בתוכנו הוא קשה ונוקב משום שהוא עוסק בשאלות יסודיות וקיומיות למדינת ישראל, לא רק בדורנו אלא גם ובעיקר לדורות הבאים...את הויכוח הזה יש לנהל כפי שנהוג במשטר דמוקרטי, בתקיפות אך גם מתוך כבוד הדדי וסובלנות”.

חלק ב' - אז והיום: מה השתנה? מה עוד צריך להתרחש?

המורה יחלק לכל תלמיד/ה אוסף של ציטטות ויבקש מכל תלמיד לבחור את הציטוט ההולם ביותר את החברה הישראלית בהווה ולשער מתי ובאלו נסיבות הוא נאמר, ומי הדובר/ת.

(דף הציטטות ודף המקורות מצוי בנספח בסוף מערך הפעילות. דף המקורות ימצא בידי המורה בלבד, כדי שזהות הדוברים לא תשפיע על בחירות התלמידים)

המורה יבקש מהתלמידים לדווח על בחירתם המנומקת ולהתייחס לשאלות הבאות:

1. מה ניתן ללמוד מהבחירות השונות?
2. האם קיים דמיון בין הציטטות? נסו לתאר אותו
3. מה ניתן ללמוד מהציטוטים על האתגרים שעימם מתמודדת החברה הישראלית?

לסיכום יקרא המורה חלק מהדברים שנשאו הוריה של שירה בנקי, שנרצחה במצעד הגאווה בירושלים. הדברים נאמרו בטקס גילוי מצבתה שנערך ב-8.9.2015:

”בהיסטוריה הציבורית הישראלית היו כמה אירועי דמים שנדמה היה בעת התרחשותם כי יהיה בהם לזעזע מהיסוד את החברה הישראלית ולהביא סוף סוף להתמודדות אמיצה עם חוסר הסובלנות וחוסר הנכונות לקבל את האחר. לצערנו, נראה כי חוסר הסובלנות והשנאה משגשגים... איש אינו יכול לרחוץ בניקיון כפיו, שכן השנאה, השבטיות וחוסר הנכונות לקבל את האחר היא במידה זו או אחרת נחלת הכלל... במרחב הציבורי צריך להיות מקום לכולם, וכל אחד יכבד את מקומו של האחר”

לחילופין יכול המורה לסכם ולומר כי הדמיון במסרים בין הציטוטים, על אף שהם לקוחים מהקשרים שונים וזמנים שונים, מעלה חשש שהחברה הישראלית טרם השכילה להפיק לקחים שמקורם בחוסר סובלנות ובאלימות פוליטית.

חלק ג' - היכן זה פוגש אותי?

המורה יחלק את המשתתפים ל-5 קבוצות, כל קבוצה תקבל כרטיס עבודה

"שנאה היא כמו רעל. היא אוכלת אותך מבפנים. אנו חושבים ששנאה היא נשק לתקוף בו את מי שפגע בנו, אבל זוהי חרב פיפיות. ואת הנזק שאנו גורמים - לעצמנו אנו גורמים."

(מתוך "חמשת האנשים שתפגוש בגן עדן", מיץ אלבום)

1. קראו את המשפט הקצר והסבירו במילים שלכם מה מחיר השנאה? תנו דוגמאות
2. בין קבוצות שונות בחברה הישראלית שוררת שנאה. מדוע? מה הרקע?
3. איך לדעתכם אפשר למנוע פשעי שנאה? על מי מוטלת האחריות?

"שנאה היא כמו צל ארוך ואפל - אפילו האדם שהיא יורדת עליו אינו יודע מאין באה, רוב הזמן. היא כמו חרב פיפיות. כשאתה חותך אדם אחר, אתה חותך את עצמך. ככל שאתה אלים יותר במהלומותייך כלפיו, כך אתה אלים יותר במהלומותייך כלפי עצמך. לעתים קרובות - זה יכול להיות קטלני. ולא קל להיפטר ממנה...שנאה היא דבר מסוכן מאוד. ברגע שהיא היכתה שורשים בלבך, קשה ביותר לנער אותה מעלייך"

(מתוך "קורות הציפור המכאנית", הרוקי מורקמי)

1. קראו את הפיסקה הקצרה והסבירו במילים שלכם מה מחיר השנאה? תנו דוגמאות
2. בין קבוצות שונות בחברה הישראלית שוררת שנאה. מדוע? מה הרקע?
3. איך לדעתכם ניתן למנוע פשעי שנאה? על מי מוטלת האחריות?

"שנאה היא נטל. החיים קצרים מידי בשביל להיות כועס על כולם כל הזמן. זה פשוט לא שווה את זה."

(מתוך הסרט "אמריקה X").

1. קראו את המשפט הקצר והסבירו במילים שלכם מה מחיר השנאה? תנו דוגמאות
2. בין קבוצות שונות בחברה הישראלית שוררת שנאה. מדוע? מה הרקע?
3. איך לדעתכם ניתן למנוע פשעי שנאה? על מי מוטלת האחריות?

אף אחד לא נולד כשהוא שונא אדם אחר בגלל צבע העור שלו. אנשים לומדים לשנא, ואם הם יכולים ללמוד לשנא, ניתן ללמדם גם לאהוב, אהבה באה הרבה יותר בטבעיות ללב האדם מהיפוכה."

(נלסון מנדלה)

1. קראו את המשפט הקצר והסבירו במילים שלכם מה חושב הדובר על הרגש "שנאה"
2. בין קבוצות שונות בחברה הישראלית שוררת שנאה. מדוע? מה הרקע?
3. איך לדעתכם ניתן למנוע פשעי שנאה? על מי מוטלת האחריות?

“שנאה היא תולדה של תיסכול שאין לו מפלט, כזה שמבעבע ותוסס במחשכים, הופך מכאב לחומר בערה”

(גלעד כהנא, זמר ישראל, מייסד להקת הג'ירפות)

4. קראו את המשפט הקצר והסבירו במילים שלכם מה חושב הדובר על הרגש “שנאה”
5. בין קבוצות שונות בחברה הישראלית שוררת שנאה. מדוע? מה הרקע?
6. איך לדעתכם ניתן למנוע פשעי שנאה? על מי מוטלת האחריות?

בתום העבודה הקבוצתית, תתבקש כל קבוצה לשלוח נציג למליאה, שידווח על התהליך הקבוצתי ויציג את התשובות שעלו בקבוצה.

לסיכום מערך הפעילות:

המורה יאמר:

פשעי השנאה טומנים בחובם סיכון חברתי ואיום על אושיות המדינה. קיומה של חברה, כל חברה, כל שכן חברה מגוונת דוגמת החברה הישראלית, תלוי בנקודת החיבור של מרכיביה ובהבנת המכנה המשותף שלהם – על אף השונות האידיאולוגית, הדתית, העדתית הקיימת בחברה הישראלית, כולנו בני אדם – הזכאים להתייחסות בכבוד, ולשמירה על ביטחוננו.

אנו רוצים, אולי אפילו מצוים להאמין, כי שנאה, גזענות וחוסר סובלנות אינם התנהגויות אינטואיטיביות, אלא אנומליות / קלקולים שניתן וצריך לתקנם.

יש דרכים מגוונות למניעת פשעי שנאה ולהקטנה וצמצום של להבות השנאה:

1. חינוך והסברה לסובלנות כלפי בני אדם ולקבלת השונה והחלש ושימת דגש על ההבנה שלא רק שאין לפחד מהשונה, אלא אף מותר ליהנות ממנו ומשונותו ממני.
2. יצירת מסגרות משותפות שבהם יוכלו בני אדם מכל הסוגים לחיות יחד בשלום.
3. שינוי מדיניות בציבור: החינוך והתרבות מקורם הן בגורמי השלטון והן בציבור הרחב. מכיוון ש”השנאה מזינה את השנאה”, שינוי כזה אינו קל. מדיניות הציבור בנויה על שני מרכיבים: דעות ופעולות. יש צורך להתמודד עם שניהם. הדרך לשנות דעות קיימות, לפי ממי, היא להעמיד כנגדן דעות מנוגדות, הקוראות להפחתה של ניצול האחר ושל הפגיעה בזכויותיו.
4. חקיקה מתאימה וענישה: הגברת הענישה על פשעי שנאה, כגורם שיוכל לפעול להפחתתם.

כאזרחים במדינה דמוקרטית אנו נדרשים לפעול כדי להביא לשינוי בדרכים דמוקרטיות: בחירות דמוקרטיות, הבעת דעה, שינוי השיח, מחאות, הפגנות, שותפויות. כלים רבים יכולים לסייע לנוכדי למנוע מופעים של שנאה וחוסר סובלנות.

לסיום מומלץ לקרוא קטע מהדברים שאמרו הוריה של שירה בנקי ז”ל במעמד לגילוי מצבתה ביום 8.9.2015:

“גם אם כל אחד במסתרי ליבו מפלל לעיתים שהמקום הזה ירבה באנשים בצלמו ובדמותו, הרי שעל מנהיגו ועליו להפנים ולחנך שכולנו כאן להישאר...על כולם נגזר לגור כאן ביחד ולקבל את הטוב האחד שבשני. המגוון הוא שתורם לנו כחברה...השוני מדרבן אותנו למחשבה, להתחשבות, לפעולה, להתפתחות...”

בדמוקרטיה מקבלים את האחר במונח זה שלא מתנשאים מעליו ולא סבורים שהוא נחות ממך. במדינה דמוקרטית קבוצות באוכלוסייה מכירות בערך עצמם מבלי לשנוא קבוצות אחרות ומבלי לטעון לבעלות בלעדית על הידע, החוכמה והצדק.

ציטטות

1. "...להבות פשטו בארצנו, להבות של אלימות, להבות של שנאה, להבות המתירות שפיכות דמים..."
2. "...הרצח הזה שחק מילים חשובות כמו חשבון-נפש, לקח, חרטה, עכשיו צריך להחליט מה אנו עושים מרגע זה.. בבית הזה (הכנסת) יושבים מנהיגי המדינה...האם אנו יכולים להישיר מבט לכולם ולומר "זה לא יחזור"?"
3. "המשבר והטראומה שעברנו...ממשיכים להדהד...ולהזכיר לנו כי האויב הגדול ביותר שלנו הוא אנחנו...לצערי התחושה של "פה זה לא יכול לקרות" התחלפה בתהייה "מי יהיה האדם הבא" או "מתי תהיה הפעם הבאה" ("..אין אדם שלא איבד בחייו חברים וקרובים אך מותו של יצחק רבין היה שונה. נרצח.. מנהיגו הנבחר של העם. כל אחד מאיתנו איבד משהו במותו. כולנו נעשינו שכולים באותו יום נורא"
4. "...התביישתי, נחרדתי מכוחה של השנאה.."
5. "...אולי... החלוקה בין שמאל לימין, בין דתיים לחילוניים - אולי כל זה מלאכותי מדי. כי בסוף, החלוקה היא בין אנשים נורמטיביים לאנשים קיצוניים, בין אלה שמוכנים לקבל את האחר לבין אלה שלא..."
6. "...בזמן האחרון הצעור החשש כי לא עקרנו את כל הקוצים הקטלניים...והלב מתחלחל לא רק מהפחד הפיסי כמו מן הפחד מהפגיעה ברקמה העדינה ביותר - הדמוקרטיה הישראלית"
7. "...הסתה, לעג, קלות דעת...לא מכבים את האש רק מאפשרים לה לבעור בעוצמה גדולה יותר, בלהט, להתפשט לכל עבר, לחלחל לכל שדרות החברה"
8. "...היה מי שבז לערך היסודי ביותר המאפשר לנו לחיות יחד...היה מי שביקש לקחת לכולנו את משפט הדמוקרטיה. כי הרוצח הוא גזל מכולנו את הזכות להביע את דעתנו בקלפי ולדעת שהחלטת הרוב תכובד בכל עת ועל ידי כולם"
9. יהיו חילוקי הדעות בינינו אשר יהיו, ויכולה המחלוקת בינינו להיות חריפה כפי שתהיה, אסור שתהיה אלימות פוליטית בקרבנו...עלינו להבטיח לעצמנו לדבוק במסורת הדמוקרטית הרואה באלימות פוליטית פגיעה בלתי נסבלת באושיות קיומנו"
10. "ידענו שאקדחים טעונים מצויים גם בכיסים של אחדים מבני עמינו וכי הם עלולים להמית שואה על העם"
11. "מה באווירה הציבורית מאפשר לקיצוניות ולקיצוניים ללכת בביטחה בתוככי הדרך הראשית... מה הביא לכך שהעשבים השוטים מאיימים על שלומה של הערוגה כולה"
12. "יהא הרצח הזה נקודת זמן שממנה נשנה את צורת הוויכוח והפולמוס שלנו"
13. "אנו נתקלים היום במצב בו עלינו לשאת את החרדה העמוקה לגורל מדינתנו"
14. "...ארור הלילה שבו התברר לנו כי חיינו באשליה וכי גם בדמוקרטיה שלנו...צומחים עשבים שוטים...ולכן עלינו לחזור ולשנן לעצמינו את עקרונות הדמוקרטיה, את תפיסותיה ואת ערכיה ולחנך את הדור הצעיר להבין וליישן את עקרונותיה..."
15. "...מי שאומר שהפשע הזה נעשה בשם הדת היהודית מחלל את שמה של היהדות, מי שאומר שהדבר נעשה בשם הלאומיות, רומס כל ערך לאומי. מי שאומר שהדבר נעשה למען עתיד עמנו וארצנו, הורס את עתידנו"
16. "כבר עברו כמה שבועות אבל הכאב לא פוחת. ההלם והכאב אולי מדוברים יותר, אבל לא קלים יותר. תחושת הזוועה אל מול הדבר המיותר הזה, אל מול החור השחור והעצום שנפער בחיינו, מותירה אותנו המומים ותוהים איך אפשר להמשיך מכאן הלאה."
17. "אנו יודעים שקבוצות מיעוט..אלימות וקיצוניות עדיין מצויות בקרבנו...ראינו אנשים מתוכן מתנכלים לנציגי ציבור...אותו מיעוט אלים וקיצוני צריך לדעת שהוא ייתקל בהתנגדות עזה, תקיפה ונמרצת מצד הרוב העצום המקיף אותו"
18. "היום העשבים השוטים שותים מהבאר שכולנו שותים ממנה"

דף מקורות

1. נשיא המדינה ראובן ריבלין, בעצרת בכיכר ציון לקידום הסובלנות, 1.8.2015
2. יו"ר הכנסת, דן תיכון, ישיבה מיוחדת לזיכרו של ראש הממשלה ושר הביטחון יצחק רבין במלאת שנה להירצחו
3. איש יחה"צ רני רהב, במלאת עשר שנים לרצח יצחק רבין, מעריב, 3.11.2005
4. נשיא המדינה ראובן ריבלין, בעצרת כיכר ציון לקידום הסובלנות, 1.8.2015
5. חנוך דאום, ידיעות אחרונות, 7.8.2015
6. יו"ר הכנסת דן תיכון, ישיבה מיוחדת לזיכרו של ראש הממשלה ושר הביטחון יצחק רבין במלאת שנה להירצחו
7. נשיא המדינה ראובן ריבלין, בעצרת בכיכר ציון לקידום הסובלנות, 1.8.2015
8. שרת המשפטים ציפי לבני, עצרת הזיכרון לציון עשר שנים לרצח יצחק רבין, 13.11.2005
9. ראש הממשלה בנימין נתניהו, ישיבה מיוחדת לזיכרו של ראש הממשלה ושר הביטחון יצחק רבין במלאת שנה להירצחו
10. ח"כ שמעון פרס, ישיבה מיוחדת של הכנסת לזיכרו של ראש הממשלה ושר הביטחון יצחק רבין במלאת שנה להירצחו
11. נשיא המדינה ראובן ריבלין, 1.8.2015
12. יו"ר הכנסת, דן תיכון, ישיבה מיוחדת לזיכרו של ראש הממשלה ושר הביטחון יצחק רבין במלאת שנה להירצחו
13. נשיא המדינה לשעבר, שמעון פרס, בעצרת שהתקיימה בגן מאיר בתל אביב לזכר שירה בנקי, 1.8.2015
14. נשיא המדינה, עזר וייצמן, ישיבה מיוחדת של הכנסת לזיכרו של ראש הממשלה ושר הביטחון יצחק רבין במלאת שנה להירצחו
15. ראש הממשלה בנימין נתניהו, ישיבה מיוחדת לזיכרו של ראש הממשלה ושר הביטחון יצחק רבין במלאת שנה להירצחו
16. הוריה של שירה בנקי, הנערה שנרצחה במצעד הגאווה בירושלים, בטקס גילוי המצבה במלאת 30 יום למותה
17. ראש הממשלה בנימין נתניהו, ישיבה מיוחדת לזיכרו של ראש הממשלה ושר הביטחון יצחק רבין במלאת שנה להירצחו
18. ח"כ שאול מופז, ישיבת הכנסת לציון יום השנה ה - 17 לרצח יצחק רבין 28.10.2012

